

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph. D., ve věci

žalobce: **Ing. M. B.**, narozený dne X
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

za účasti: 1) **o. K.**, IČO X
sídlem K. 84, X Z. n. M.

2) **M. L.**, narozená dne X
bytem X
zastoupená advokátkou Mgr. Petrou Hrachy
sídlem Cihlářská 19, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2019, č. j. KUOK 77453/2019, ve věci
dodatečného povolení stavby,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

A. Vymezení věci a žaloba

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2019, č. j. KUOK 77453/2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný podle § 90 odst. 1 písm. c) a odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) částečně změnil (s ohledem na nyní řešenou věc nepodstatným způsobem) a ve zbylé části potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh ze dne 28. 1. 2019, č. j. 2018/539/SV-MUZB-14, kterým byla dodatečně povolena stavba „*opěrná zídka u novostavby RD*“ (dále jen „stavba zdi“).
2. Žalobce v žalobě obsáhle popsal průběh řízení a namítal, že statické posudky zpracované za účelem povolení opěrné zídky vycházejí z nesprávných předpokladů. Zpracovatel posudku uvedl, že podloží v dané lokalitě v hloubce od 2 metrů má tvořit poloskalní až skalní hornina. To však podle názoru žalobce neodpovídá skutečnosti, neboť při výkopových pracích stavby septiku na pozemku žalobce, který je založen v hloubce 3,5 metrů, bylo zjištěno podloží jiné, a to jílovopísčítá zemina. Únosnost základové spáry, která je ve hloubce 1,4 až 2,5 metrů pod původním terénem, bude jiná, než předpokládá projektant. Zpracovatel posudku vycházel pouze ze situace řešené stavby, fotodokumentace staveniště a informací od zhotovitele. Podle názoru žalobce jsou však tyto podklady nedostatečné a nedopovídají reálnému stavu podloží. Statický posudek neobsahuje žádné úvahy, kterými se projektant řídil, podrobné výpočty ani normy, kterými se řídil. Žalobce navrhl, aby byl proveden inženýrskogeologický průzkum a hydrogeologický průzkum ke zjištění vlivu nových staveb na okolí a odtokových poměrů. Stavba rodinného domu a zdi v nich musí být posouzena komplexně.
3. Dále žalobce namítal, že řízení o dodatečném povolení stavby zdi bylo zahájeno předčasně, jelikož nebyla vyřešena otázka zákonnosti stavebního povolení ze dne 28. 8. 2017, č. j. 2017/1178/SV-MUZB-5.
4. Žalobce závěrem namítal, že správní orgány se dostatečně nevypořádaly s námitkou, kdo ponese finanční odpovědnost za škodu způsobenou případným sesuvem půdy.

B. Vyjádření žalovaného a osob zúčastněných na řízení

5. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 29. 11. 2019 navrhl zamítnutí žaloby. Předně žalovaný zrekapituloval průběh řízení a k námitce týkající se sesuvu svažitého terénu uvedl, že vybrané činnosti ve výstavbě mohou vykonávat pouze fyzické osoby, které získaly oprávnění k jejich výkonu podle zvláštního právního předpisu. Tak tomu je i v případě projektové dokumentace, jejíž součástí je statické posouzení. Je tak zcela na zvážení projektanta, jaké podklady pro svůj posudek potřebuje. Žalobce své tvrzení o tom, že skladba podloží je jiná, než předpokládá statik, nepodložil žádnými důkazy, které by mohly vyvolat objektivní pochybnosti o tom, že statický posudek je nesprávný a že je nutné provést inženýrskogeologický a hydrogeologický průzkum. Ve zbylém rozsahu žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí.
6. Osoba zúčastněná na řízení 1 se k věci nevyjádřila. Osoba zúčastněná na řízení 2 (ve správním řízení vystupující jako stavebnice) navrhla zamítnutí žaloby. Podle ní celé řízení proběhlo v souladu se zákonem. Námitky žalobce se neustále opakují a již byly vypořádány ve správním řízení.

C. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

7. Ze správního spisu soud pro účely soudního přezkumu zjistil, že dne 26. 3. 2018 podala stavebnice M. L. (v soudním řízení vystupující jako osoba zúčastněná na řízení) žádost o dodatečné povolení stavby zdi. Dne 29. 8. 2018 vydal Městský úřad Zábřeh oznámení o zahájení řízení o dodatečném povolení stavby zdi. Ústní jednání spojené s ohledáním na místě se konalo dne 26. 9. 2018. Následně vydal Městský úřad Zábřeh rozhodnutí datované dnem 28. 1. 2019, č. j. 2018/539/SV-MUZB-14, kterým dodatečně povolil stavbu zdi. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce odvoláním. Na základě podaného odvolání žalovaný napadeným rozhodnutím částečně změnil rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh (s ohledem na nyní řešenou věc nepodstatným způsobem) a ve zbylé části jej potvrdil a podané odvolání zamítl.

D. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Na ústním jednání konaném dne 20. 4. 2021 účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalobce při ústním jednání namítal, že stavba zdi byla povolena v rozporu s územním plánem a že má jiné rozměry, než jaké byly uvedeny v žádosti o dodatečné stavební povolení.
9. Podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) platí, že *„stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena“*.
10. Z odst. 2 téhož ustanovení vyplývá, že *„stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení“*.
11. Podle odst. 3 téhož ustanovení platí, že *„stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že:*
a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území,

b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje,

c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem“.

12. Z výše citované části ustanovení § 129 stavebního zákona vyplývá, že pokud stavební úřad zjistí, že konkrétní osoba provádí stavbu bez vydaného povolení či opatření, nebo v rozporu s nimi, nařídí odstranění takové stavby. K tomuto účelu zahájí řízení o odstranění stavby. Stavební úřad je povinen v oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby poučit dotýcnou osobu, že do 30 dnů od doručení oznámení může požádat o dodatečné povolení stavby, která je prováděna bez patřičného povolení či oprávnění, nebo v rozporu s ním. Pokud vlastník stavby či stavebník této možnosti využije, je stavební úřad povinen přerušit řízení o odstranění stavby a vést řízení o dodatečném povolení stavby. Dnem podání žádosti o dodatečné stavební povolení je toto řízení zahájeno (srov. § 44 odst. 1 správního řádu). Zahájení řízení o dodatečném povolení stavby je plně v dispozici stavebníka, resp. vlastníka stavby a představuje v zásadě poslední možnost, jak docílit povolení stavby a zamezit jejímu odstranění.
13. V nyní projednávané věci zahájil Městský úřad Zábřeh řízení o dodatečném povolení stavby na základě žádosti stavebnice učiněné dnem 26. 3. 2018. Městský úřad Zábřeh tak neměl jinou možnost, než toto řízení vést. Nelze tak souhlasit s žalobcem v tom, že by Městský úřad Zábřeh záměrně rozdělil stavbu rodinného domu a stavbu zdi do dvou řízení proto, aby se vyhnul komplexnímu posouzení obou staveb.
14. S žalobcem nelze souhlasit ani v tom, že by řízení o dodatečném povolení stavby bylo zahájeno předčasně. Jak již soud uvedl výše, řízení o dodatečném povolení stavby je zahájeno dnem podání žádosti o dodatečné povolení stavby. Na zahájení uvedeného řízení nemá vliv právní moc nebo zákonnost rozhodnutí, kterým Městský úřad Zábřeh povolil stavbu rodinného domu, ke kterému stavba zdi funkčně a věcně náleží.
15. Stěžejní námitka žalobce spočívá v tom, že statický posudek vypracovaný v průběhu řízení je nekonkrétní, nevychází z dostatečných podkladů, neposkytuje záruku řádného posouzení vlivu stavby zdi na svažitost terénu, neobsahuje žádné úvahy, kterými se projektant řídil, podrobné výpočty ani normy, kterými se řídil.
16. Žalovaný námitku vypořádal tak (str. 8 až 10 napadeného rozhodnutí), že s odkazem na § 159 stavebního zákona není oprávněn zpochybňovat závěry uvedené v projektové dokumentaci a statickém posudku. Výjimkou by byla situace, kdy by byly tyto zjevně nesprávné (např. rozporné s jinými částmi projektové dokumentace). Žalobce však neuvedl nic ohledně toho, že by byl svah nestabilní. Žalobce nepředložil žádné důkazy, které by jeho tvrzení podložily alespoň do té míry, aby vyvolaly objektivní a důvodné pochybnosti o správnosti projektové dokumentace a statického posudku. Podle žalovaného se statický posudek zabývá vlivem na okolní stavby a pozemky a uvádí, že na ně nebude mít stavba zdi vliv.
17. Z projektové dokumentace vypracované ke stavbě zdi soud zjistil, že předmětná stavba se nachází v mírně svažitém terénu. Na místě stavby byla provedena prohlídka na místě a konzultace s investorem. Geologická, geomorfologická a hydrogeologická charakteristika ani měření nebyly provedeny. Z okolních stavů a zástavby se dá předpokládat, že v těsné blízkosti se nenacházejí žádné nové zdroje nerostů a podzemních vod. Území není nějak

zvláště poznamenané zásahy do zemské kůry a není poddolované. Předpokládaná stavby podloží je: 0,00-0,50m vrstva deluvií ve formě jílovopísčitých zemin, 0,50-2,00m vrstva eluvia mateční horniny ve formě jílovopísčitých zemin a 2,00-dále poloskalní až skalní hornina. Stavba nebude mít negativní vliv na okolí během celé doby užívání. Stavba nemá přímý vliv ani nepřímý vliv na horninové prostředí. Základová správa se nachází 1,40-2,50m pod úrovní původního terénu. Předpokládaná skutečná únosnost základové správy je $R_d = 200-300$ kPa (poloskalní horniny). Projektová dokumentace také odkazuje na posudek o statickém posouzení stavby zdi.

18. Ze statického posudku soud zjistil, že inženýrsko geologický průzkum nebyl k dispozici. Předpokládaná skladba stavby podloží je: 0,00-0,50m vrstva deluvií ve formě jílovopísčitých zemin, 0,50-2,00m vrstva eluvia mateční horniny ve formě jílovopísčitých zemin a 2,00-dále poloskalní až skalní hornina (regionálně metamorfované křemen-živcové horniny metarolit, metadacit). Základová správa se nachází 1,40-2,50m pod úrovní původního terénu. Předpokládaná skutečná únosnost základové správy je $R_d = 200-300$ kPa (poloskalní horniny). Užité zatížení za lícem stěny zdi je uvažováno hodnotou $q_k = 2,5$ kNm⁻² (běžně nepřístupný terén v blízkosti hranice sousedů). Posudek dále obsahuje příčný řez stavbou zdi zasazenou do terénu a výpočty, na základě kterých bylo stanoveno užité zatížení. Z doplnění statického posudku soud zjistil, že stavba zdi mechanicky neovlivní okolní objekty, a to jak ty pod ní (stavba rodinného domu stavebnice), tak nad ní (mj. pozemek žalobce).
19. Z právního hlediska má námitka žalobce kořeny v uplatnění zásady materiální pravdy zakotvené v § 3 správního řádu, dle které správní orgány mají postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v takovém rozsahu, aby byl úkon správního orgánu v souladu s požadavky § 2 správního řádu. Nejvyšší správní soud se použitím zásady materiální pravdy zabýval v řadě svých rozhodnutí, např. v rozsudku ze dne 31. 3. 2008, č. j. 57 Ca 31/2007-88, nebo ze dne 25. 11. 2003, č. j. 6 A 114/2000-36, ve kterém uvedl, že v souladu s touto zásadou je povinností správního orgánu z vlastní iniciativy a vlastními prostředky objasňovat sporné, pochybné nebo zpochybněné skutečnosti. Účastníci správního řízení jsou sice povinni označit důkazní prostředky k prokázání svých tvrzení (§ 52 správního řádu), avšak právě z důvodu uplatnění zásady materiální pravdy není správní orgán návrhy účastníků vázán a není v zásadě zbaven odpovědnosti za dostatečné zjištění skutkového stavu.
20. Účastníky územního a stavebního řízení jsou vedle žadatele mj. osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být přímo dotčeno [§ 85 odst. 2 písm. b) a § 109 písm. e) stavebního zákona]. Podstata účastenství na základě uvedených ustanovení spočívá v tom, že vlastník dotčeného pozemku či stavby může v daném řízení brojit proti tomu, co se podle jeho názoru dotýká jeho práv vztahujících se k dotčenému pozemku či stavbě. Účastníci musí své námitky dostatečně odůvodnit a tvrdit, jakým konkrétním způsobem může být jejich právo územním či stavebním rozhodnutím dotčeno (srov. § 89 odst. 1 a 3 a § 114 odst. 1 stavebního zákona). Ve srovnání s tím je důkazní povinnost žadatele o vydání územního či stavebního rozhodnutí širší. V souladu s § 86 odst. 2 písm. e) a § 110 odst. 2 písm. e) stavebního zákona musí žadatel ke své žádosti připojit dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí a projektovou dokumentaci zpracovanou autorizovanou osobou, které obsahují náležitosti dle vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů.

21. V případě, že nedojde k dohodě mezi účastníky ohledně vypořádání námitky, je stavební úřad povinen o nich rozhodnout (až na některé výjimky) podle § 89 odst. 6 a § 114 odst. 3 stavebního zákona, a to na základě kritérií uvedených v § 90 a § 111 stavebního zákona. Aby však mohl stavební úřad o námitkách kvalifikovaně rozhodnout, musí předně dostát své povinnosti a zjistit skutkový stav v rozsahu uvedeném v § 3 správního řádu. Při svém rozhodování musí správní orgán vycházet ze všech dostupných relevantních podkladů, které musí také náležitě zhodnotit. Jedním z podkladů pro rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 1 správního řádu je i projektová dokumentace vypracovaná pro účely územního a stavebního řízení.
22. Zpracování dokumentace pro tyto účely patří podle § 158 stavebního zákona mezi vybrané činnosti ve výstavbě, které mohou vykonávat pouze autorizované osoby. Z ustanovení § 159 stavebního zákona vyplývá, že projektant odpovídá za správnost, celistvost a úplnost jím zpracované územně plánovací dokumentace a správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby provedené podle jím zpracované projektové dokumentace a proveditelnost stavby podle této dokumentace. Toto ustanovení odráží profesní odpovědnost autorizovaných inženýrů a architektů, která je dále specifikována v zákoně o výkonu povolání. Autorizovaná osoba odpovídá za odborný výkon vybraných činností [§ 12 odst. 1 zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o výkonu povolání“)], čímž se vymezují především její povinnosti vůči klientům. V žádném případě však ustanovení § 159 stavebního zákona neznamena, že by autorizované osoby měly suplovat roli stavebního úřadu nebo že by stavební úřady mohly na tyto osoby přenášet odpovědnost za dostatečné zjištění skutkového stavu potřebné k vydání územního rozhodnutí nebo stavebního povolení. Ostatně § 12 odst. 4 písm. a) zákona o výkonu povolání výslovně zakazuje autorizovaným osobám vykonávat funkce, v nichž by vydávaly správní rozhodnutí týkající se výsledků jejich vlastní činnosti. Tímto zákazem je zaručeno, že dokumentaci zpracovanou projektantem bude vždy hodnotit správní orgán, a v jeho rámci osoba odlišná od projektanta. Pokud by stavební úřady pouze nekriticky přejímaly veškeré informace nutné k vydání rozhodnutí z dokumentace předložené žadatelem, ztratil by význam nejen § 12 odst. 4 písm. a) zákona o výkonu povolání, ale celé územní i stavební řízení. Totožný názor je zastáván také Nejvyšším správním soudem (srov. rozsudek ze dne 27. 1. 2015, č. j. 8 As 41/2014-40).
23. Lze uzavřít, že v souladu se zásadou materiální pravdy je stavební úřad odpovědný za zjištění skutkového stavu v rozsahu dostatečném pro vydání svého rozhodnutí a předloženou projektovou dokumentaci je povinen vyhodnotit jako jakýkoliv jiný podklad pro vydání rozhodnutí.
24. Na základě shora uvedeného krajský soud nesdílí názor žalovaného, že není oprávněn zpochybňovat předloženou projektovou dokumentaci a statický posudek. Na druhou stranu je však nutné dodat, že se krajský soud zcela ztotožňuje s žalovaným v tom, že domnělé vady, které žalobce projektové dokumentaci a statickému posudku vytýkal, představují ničím nepodložené subjektivní přesvědčení žalobce o vadnosti uvedených dokumentů.
25. Žalobce totiž v celém správním řízení neuvedl žádnou zásadní skutečnost, ze které by pramenila důvodná pochybnost o správnosti předložených dokumentací. Jak již krajský soud uvedl výše, účastník stavebního řízení má povinnost své námitky dostatečným

způsobem odůvodnit. Této povinnosti však žalobce zjevně nedostál. Žalobce v průběhu celého správního řízení toliko vyjadřoval obavu o možný sesuv půdy pod jeho zahradou z důvodu nadměrného zatížení svahu stavbou zdi a stavbou rodinného domu stavebnice, avšak nepodložil jí žádnou skutečností, která by takové námitce dala patřičnou relevanci. Žalobci např. nic nebránilo v tom, aby si nechal vypracovat alespoň odborné vyjádření či jiný obdobný dokument, ze kterého by vyplynuly jím uváděné vady projektové dokumentace, resp. statického posudku. Navíc statický posudek obsahuje podrobné výpočty a vyjadřuje se i k vlivu stavby zdi na okolní nemovitosti. V tomto ohledu není tvrzení žalobce ani pravdivé. Za těchto okolností žalovaný nepochybil, když v rozhodnutí vycházel ze zpracované projektové dokumentace a statického posudku. Ani tato námitka tak není důvodná.

26. Uvedený závěr nemůže změnit ani tvrzení uvedené v žalobě, že při stavbě septiku na pozemku žalobce bylo zjištěno jiné podloží, než předpokládal projektant. Předně je nutné uvést, že toto tvrzení bylo žalobcem učiněno prvně až v žalobě, tedy až po uplynutí koncentračního bodu podle § 82 odst. 4 správního řádu, a proto k němu pro opožděnost nelze přihlídnout. Nadto své tvrzení žalobce ani nijak nedoložil a nevyplývá ani z předloženého spisového materiálu.
27. K námitce týkající se hypotetické finanční odpovědnosti krajský soud uvádí, že tato se míjí s předmětem řízení. Proto se k ní nebude blíže vyjadřovat.
28. Žalobce v podané žalobě odkázal na své odvolání ze dne 19. 2. 2019, kterým brojil proti rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh o dodatečném povolení stavby zdi. Krajský soud uvádí, že žaloba musí podle § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Konkrétní vymezení žalobních bodů tak musí být provedeno přímo v žalobě. Judikatura sice připouští, aby žalobce konkrétně vymezil jednotlivé žalobní body odkazem na listinu obsaženou ve správním spisu, avšak musí se tak stát odkazem na konkrétní děj či okolnosti, které jsou v dané listině zachyceny, nikoliv typovým odkazem na spis nebo jeho část (srov. rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Žalobce v podané žalobě odkázal na odvolání ze dne 19. 2. 2019, aniž by v žalobě konkrétně uvedl, jaká argumentace k jakému žalobnímu bodu má být pro posouzení jeho žaloby relevantní, resp. v čem konkrétně spočívá žalobní bod. Nadto v odvolání ze dne 19. 2. 2019 se žalobce odkazuje na jeho vyjádření ze dne 25. 9. 2018 a 19. 10. 2018. Takto učiněný odkaz v žalobě bez bližšího uvedení, v čem konkrétně žalobce spatřuje důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí, nelze považovat za řádně formulovaný žalobní bod. Proto se soud skutečnostmi uvedenými v těchto listinách nezabýval. Současně soud konstatuje, že žalobce nevyzval k odstranění této vady, neboť žaloba obsahovala alespoň 1 žalobní bod a byla projednatelná.
29. Pokud jde o námitky žalobce vznesené až při ústním jednání, soud se s nimi nezabýval, neboť byly vzneseny až po uplynutí lhůty pro podání žaloby (srov. § 71 odst. 2 s. ř. s. poslední věta).

E. Závěr a náhrada nákladů řízení

30. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto jí podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

31. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015 č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS).
32. O náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s.ř.s. Soud sice podle druhé věty uvedeného ustanovení může osobě zúčastněné na řízení z důvodů hodných zvláštního zřetele přiznat zúčastněné osobě na její návrh také náhradu dalších nákladů řízení, avšak takové okolnosti v dané věci neshledal. Jako důvody hodné zvláštního zřetele lze považovat takové okolnosti, které by způsobily, že by bylo krajně nespravedlivé, aby si osoba zúčastněná na řízení nesla své náklady sama. Osoba zúčastněná na řízení 2 spatřovala naplnění těchto důvodů v tom, že podaná žaloba byla zcela zbytečná, neboť celé řízení o dodatečném povolení stavby proběhlo v souladu se zákonem. Tento důvod podle názoru soudu zjevně nelze kvalifikovat jako důvod hodný zvláštního zřetele. Žalobce pouze využil svého práva a brojil proti napadenému rozhodnutí žalobou. V postupu žalobce soud neshledal obstrukci, zneužití práva ani jiné okolnosti, které by eventuálně mohly odůvodnit přiznání náhrady nákladů řízení i osobě zúčastněné na řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel musí být **zastoupen advokátem**; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 20. dubna 2021

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu